

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

22. Dies Julii. Speculator in alto debet stare per vitam, ut possit prodesse
per Providentiam. Sanctus Gregorius Homil. 11.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](#)

mon? nititur velare oculum istum, ut novissimorum
eximat intuitum: sic enim facilè hunc leonem torpe-
re, capi, ligari, & jugum subire. Sæpius igitur conver-
te oculorum lumina ad mortuorum funera: & audi
Poëtam, ut sis providus, consulente provide:

Disce quid es, quid eris; memor esto, quod morieris.

22. DIES JULII.

Speculator in alto debet stare per vitam, ut possit
prodesse per Providentiam. *Santus Gregorius*
Homil. II.

Circum- I.
spectio.

Circumspectio, est accurata o-
mnium circumstantiarum per-
lustratio, quæ rem afficiunt,
& cum ea conjunguntur: ut in
hominibus ætas, opes, imperium, vires, dignitas,
& id genus alia considerentur; atque in ipsis rebus
tempus, locus, & similia; quæ nisi cum animo repu-
tentur, & intelligantur; vix Prudentia id præstabile,
virtutum medium invenire poterit, in quo tamen ex-
quirendo laborat. Estigatur proprium munus Cir-
cumspicere. Nihil nos adeò, ut circumspici simus,
adhortati debet, quæm innumera, quæ nos undique
circumsident pericula, qui oppugnant hostes, quæ
obvallant mala, qui nobis structi sunt laquei. Quare
id quisque sibi, quod olim Ezechieli à Deo dictum,
persuaderet: (a) *Speculatorem dedi te domini Israel. Specu-*
latoris est esse in editissimo urbis loco, in sublimi
fastigio, in excelsa specula. Speculator non jacet in

(a) *Ezech. 3.17.*

Nn 3

vallē

valle montis; sed stat in culmine turris. Deinde speculatoris est si velit suos numeros absolvere: non tantum prospicere, quæ antè sunt; nec respicere, quæ retro; nec suscipere, quæ infra; nec aspicere, quæ à destris, vel sinistris sunt; sed oportet eum, in statu occultissimi Argi, circumspicere.

II. Dum civitas aliqua, circumfidentium militum coronâ, in toto ambitu obvallatur; si unquam, tunc profectò debet urbis Gubernator esse circumspitus; ne quis hosti uspiciat pateat in urbem aditus. Quid est homo, nisi quasi quædam in Orbe urbs: sic de eo Isaías; (a) *Vocaberis civitas justi, urbs fides,* Sed quām sit hæc civitas parum munita, quām sine fragilia ejus præsidia, quām vitiosa mænia, quām male materiati muri, docebimur oraculo Jobi: (b) *Marus tua fecerunt me, & plasmaverunt me totum incircitu.* Sed quomodo plasmaverunt? Memento quod sicut lutum feceris me. Nonne sicut lac mūsisti me, & sicut caseum me coagulasti. Pelle & carnibus utrūstime, ossibus & nervis compagisti me. En quals civitas? quæ mænia? ex luto, quod baculo penetret? ex lacte, quod infantes exsingant? ex caseo, quem mures corrodint? ex pelle, quam scalpello dissindas? ex carnisibus, quas vermes consumant? Quæ urbs, vel munitis infirmior? vel propugnaculis debilior? vel munitis fragilior? Hæc tamen civitas ex luto, lacte, caseo, carne, nervis, coagulata potius, quām confata, noctes, diesque obsidetur, & à validissimis hostibus, quos timent omnes, etiam qui timentur, sine missione oppugnatur.

III. Dum tu dormiendo quiescis; dæmon cuniculos

(a) *Isa. I. 26.* (b) *Job. 10. 10.*

Junius.

Tessera.

567

los agit : dum tu te effundis in delitias ; ille tibi struit insidias : dum tu segnis oscitas ; ille classicum canit : scalas adinovet & nunc oculis , nunc auribus, jam moribus, jam faucibus : dum assides mensæ , teque ingurgitas, occulit se in lancibus, ut unatcum ferculis se insinuet in stomachum : dum vacas exhauriendis cantharis , mergit se in vino , ut per fauces influat in venas. Singula , quæ ad corporis officium numeras membra, sunt totidem hostis tui , quibus te infestat, arma. Circumspice, & nusquam non videbis vel hostes, qui te oppugnant ; vel arma, quibus possis oppugnari. Quidquid Deus tibi concessit ad salutem, hostis tuus convertit ad tui perniciem. Sol ortus radios suos exerit? Prodis in publicum : ut vel videaris, à quibus videri, est arrogantia; vel ut videoas , quæ vidisse, est luxuria. Ita per ipsam lucem solis obfuscatur jubar mentis , & in luce facit te filium tenebrarum. Sol occidit? non tua cum sole occidit iracundia, orbitur lascivia. Obvium habes in plateis amicum? blandiris. Occurris inimico? irasperis. Vides pauperem? despicias. divitem? invides. mulierem? concupiscis, quam ergo oportet te esse circumspectum, ubi tot te circumstant pereundi pericula? ubi non sit punctum loci, in quo non sit hostis, qui oppugnet? ubi non sit momentum temporis, quo non oppugneris? Nunquam hic est securus, ubi semper ad radicem ponitur securis. Satis est, ut semper caveas , paveas , posse cedere.

Non stat securus; qui protinus est ruiturus.

Nn 4

23. DIES